

Мій перший день у школі.

Свій перший день в гімназії пам'ятаю так, неначе це було вчора. Щиро кажучи, й самій не віриться, що з того дня вже минуло два з половиною роки.

Прокинулась я рано-вранці, а на мене вже чекало святкове шкільне вбрання, пишні білі банти для зачіски, гарні, яскраві осінні квіти, а головне – шкільний рюкзак.

Підійшовши до школи з мамою, татом та бабусею, я вперше побачила таку велику кількість дітей-школярів, щиро усміхнених вчителів та батьків. Правду кажучи, страх та цікавість переповнювали мене. Швидше хотілося зайти до класної кімнати, познайомитися з вчителькою та дітьми. Та найголовніше те, що я вперше побувала на шкільній лінійці, на святі першого дзвоника. Про це мені багато розповідали бабуся, батьки та старші друзі-школярі. На святковій лінійці нас, першокласників, вітали вчителі, директор та старшокласники, а ми їм обіцяли бути слухняними та гарно навчатися, щоб нами пишалися.

Свято скінчилося. Дзвоник покликав нас на перший урок. Тепер школа – це частина мого життя. Тут я дорослішаю, навчаюся, стаю самостійною. Попереду ще не один рік старанного навчання, але вже зараз я пишаюсь тим, що навчаюся в гімназії імені Олени Пчілки!

Лисенко Оксана, учениця 3-А